

Довідка
про погодження проекту рішення «Про перейменування вулиці Беляєва в місті Коростень без зміни нумерації будівель»

Проект рішення розроблено: юридичний відділ виконавчого комітету Коростенської міської ради

Виконавець: Камінська Тетяна Анатоліївна, начальник юридичного відділу виконавчого комітету Коростенської міської ради, кабінет №47 вулиця Грушевського, 22, місто Коростень, тел. 9-61-35.

Доповідає на сесії: керуючий справами виконкому Охрімчук А.В.

Доповідає на засіданнях постійних комісій: керуючий справами виконкому Охрімчук А.В.

Запросити:

Розсилка: юридичний відділ виконавчого комітету, Заступник міського голови (Корнійчук В.О.), керуючий справами виконкому (Охрімчук А.В.), відділ архітектури, містобудування та земельних ресурсів.

ПОГОДЖЕНО із зауваженнями:

Пояснювальна записка
до проєкту рішення Коростенської міської ради
«Про перейменування вулиці Беляєва
в місті Коростені без зміни нумерації будівель» (шістнадцята сесія VIII
скликання) від 04.08.2022р.

Заслухавши інформацію робочої групи з підготовки перейменування вулиць та провулків у Коростенській міській територіальній громаді, взявши до уваги Протокол №4 від 21.07.2022р., відповідно до Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки», Закону України «Про присвоєння юридичним особам та об'єктам права власності імен (псевдонімів) фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій», ст.ст. 1, 7, 8, 9 Закону України «Про географічні назви», Постанови Кабінету Міністрів України від 24.10.2012 року №989 «Про затвердження Порядку проведення громадського обговорення під час розгляду питань про присвоєння юридичним особам та об'єктам права власності, які за ними закріплені, об'єктам права власності, які належать фізичним особам, імен (псевдонімів) фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій», враховуючи рекомендації постійної комісії з питань законності, правопорядку, прав людини, розвитку громади, депутатської діяльності та етики вулицю Беляєва в м. Коростені вирішено перейменувати на вулицю Федора Козубовського без зміни нумерації будівель.

Матеріальні чи інші витрати міського бюджету, щодо прийняття даного рішення складають виготовлення табличок на будинки по вулицям та провулкам.

Козубовський Федір Андрійович, 24.07.(05.08.) 1895, с. Богушево, нині Берестейська обл., Білорусь - 02.09.1938, Лук'янівська в'язниця, Київ, Україна. Із сім'ї селянина. У 1916 р. закінчив Смоленський вчительський інститут, призваний до армії, відправлений на фронт. У 1917 залишає частину, бере участь у політичних подіях на стороні більшовиків, у 1918 році – бере участь у організації Поліського збройного повстання, У 1920 р. на ґрунті ідейного розходження залишив службу, повертається до вчителства і приїжджає до Коростеня. У 1923 р. стає директором новоствореного ним округового краєзнавчого музею. Дуже швидко музей стає центром дослідницько-краєзнавчої діяльності на Північному Поліссі. Коло наукових інтересів Козубовського - первісна археологія. 1925 р. провів обстеження поселень мідної й бронзової доби та городищ і курганів періоду Київської Русі на Житомирщині, того ж року власним коштом видає накладом 500 екземплярів «Досліди археологічні коло Коростеня», створює у місті Наукове товариство, яке об'єднало краєзнавців Північного Полісся. У 1926 році Федір Козубовський переходить на посаду старшого округового інспектора народної освіти, згодом їде до Одеси, де протягом 1929-1932 років працює директором Одеської обласної державної наукової бібліотеки, директором обласного архівного управління і водночас є аспірантом Одеського крайового історико-археологічного музею (нині Одеський археологічний музей НАН України). Брав активну участь в організації і здійсненні експедиційних досліджень різноманітних археологічних пам'яток в Україні — на Чернігівщині, Черкащині, в Ольвії, на Перекопському перешийку, очолював

роботи з археологічного дослідження території майбутнього підтоплення ГЕС на Південному Бузі. В Одесі був звинувачений в участі у «Спілці визволення України» С. Єфремова. У 1933 р. переїжджає до Києва і стає першим керівником створеного Інституту історії матеріальної культури у складі ВУАН (НАН України), очолюючи протягом 1934-1936 років археологію України. Член -кореспондент, завідуючий відділом давньоруської та середньовічної археології Інституту археології НАН України професор Олександр Моця назвав його одним з засновників української археологічної науки. 15 квітня 1936 року був заарештований органами НКВС, звинувачений у концентрації в Інституті «старих націоналістичних фашистських українських кадрів». Внаслідок тортур 13 липня 1936 року збожеволів. Довгий час вважалося, що Козубовського розстріляли німці у 1943 році разом з іншими психічно хворими. Насправді його вбили в процесі знищення НКВС української наукової інтелігенції (зокрема, у листопаді 1937 було розстріляно сумського музейника Н.Онацького, у грудні - археолога К.Коршака, у травні 38-го - історика М.Тарасенко із Музею українського мистецтва. 27 серпня 1938 року, вертаючись з допиту, помер під брамою Лук'янівської тюрми великий музейник Павло Потоцький). Вирок трійки НКВС по Київській області щодо божевільного арештанта Козубовського від 29 серпня 1938 року було виконано 2 вересня 1938 р., страчений у Лук'янівській в'язниці 02.09.1938 р., реабілітований у 1958 році.

При обговоренні на засіданні робочої групи пропозицію перейменування вулиці Беляєва в м. Коростені на вулицю Федора Козубовського підтримали 12 членів робочої групи із 13 присутніх, 1 член робочої групи утримався.

Начальник юридичного відділу

Т.Камінська